

**WZÓR URZĘDOWEGO FORMULARZA ZGŁOSZENIA ZAINTERESOWANIA PRACAMI
NAD PROJEKTEM ZAŁOŻEŃ PROJEKTU USTAWY, PROJEKTEM USTAWY LUB PROJEKTEM
ROZPORZĄDZENIA**

ZGŁOSZENIE ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*		
projekt z dnia 20 sierpnia 2014 r. założeń do projektu ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw		
A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM		
1. Nazwa/imię i nazwisko** Stowarzyszenie Krajowa Izba Biopaliw		
2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania** 00-131 Warszawa, ul. Grzybowska 2 lok. 49		
3. Adres do korespondencji i adres e-mail 00-131 Warszawa, ul. Grzybowska 2 lok. 49, e-mail: info@kib.pl		
B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM		
Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Zygmunt Gzyra	
2	Adam Stępień	
3	Jarosław Michałowski	
C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĘDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY		
<p>Projekt z dnia 20 sierpnia 2014 r. założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw zawiera szereg ważnych z punktu widzenia przedsiębiorstw prowadzących działalność w zakresie wyrobów akcyzowych uproszczeń i propozycji doprecyzowania obecnie obowiązujących przepisów, co wychodzi naprzeciw - jak wskazano w pkt I dokumentu - licznym postulatom kierowanym do Ministerstwa Finansów ze strony przedstawicieli zainteresowanych branż. Mając na uwadze strategiczny charakter dokumentu, który stanowić będzie punkt wyjściowy do dalszej szczegółowej dyskusji na temat konkretnych rozwiązań legislacyjnych określając niejako zakres merytoryczny nowelizacji zarówno samej litery ustawy, jak również idących za nią przepisów wykonawczych, w opinii Krajowej Izby Biopaliw projekt powinien zostać uzupełniony o kwestie stanowiące przedmiot, w niektórych przypadkach już wieloletnich, zabiegów i wniosków kierowanych do resortu i innych organów administracji publicznej ze strony branży biopaliwowej i spirytusowej. Wyszczególniając je poniżej, mając jednocześnie na względzie podjęty w ostatnim czasie dialog z Ministerstwem Finansów w przedmiocie sprawy, wnosimy o uzupełnienie przedstawionego w pkt II zakresu przewidywanej regulacji o następujące zagadnienia:</p>		

- 1) zmiana regulacji określających normy dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego powstających podczas jego przemieszczania oraz zmiana zasad rozliczania podatku akcyzowego należnego od stwierdzonych ubytków ponadnormatywnych.

Propozycja:

Ustalenie jednolitego poziomu maksymalnej normy dopuszczalnych ubytków alkoholu etylowego powstających podczas jego przemieszczania w cysternach kolejowych i samochodowych na 0,5% i wydłużenia okresu rozliczeniowego oraz umożliwienie kompensacji ponadnormatywnych ubytków stwierdzonych w trakcie jednej dostawy ewentualnymi nadwyżkami stwierdzonymi w trakcie ważenia innych dostaw od tego samego podmiotu.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Maksymalna norma dopuszczalnego ubytku alkoholu etylowego powstającego podczas jego przemieszczania w cysternach kolejowych wynosi obecnie 0,01%, a w przypadku cystern samochodowych jego wartość określono na poziomie 0,1%. Z uwagi na właściwości fizykochemiczne bioetanolu, jak również stosowane w niektórych typach cystern kolejowych rozwiązania techniczne urządzeń służących do napełniania i opróżniania powodujące zaleganie w nich minimalnych ilości etanolu, wpływając tym samym na poziom rejestrowanych ubytków, obecna norma jest co do zasady niemożliwa do spełnienia powodując tym samym straty wielokrotnie ekonomicznie naliczanym obciążeniem akcyzowym. Należy jednocześnie zwrócić uwagę na poziom dopuszczalnych błędów pomiarów urządzeń pomiarowych stosowanych przy ważeniu etanolu, który został określony w przepisach wykonawczych Ministra Gospodarki dla wag o najwyższej klasie dokładności (tj. 0,2) na $\pm 0,1\%$, dopuszczając jednocześnie sytuację, kiedy błąd tego rodzaju może wynieść $\pm 1,00\%$ (przy najniższej klasie dokładności 2). To powoduje, że jedynie w konsekwencji jakości pomiaru i dokładności zastosowanego urządzenia pomiarowego, bez ujęcia faktycznych strat spowodowanych właściwościami fizykochemicznymi etanolu, maksymalny dopuszczalny poziom rejestrowanych ubytków może zostać przekroczony nawet 100-krotnie. Podkreślenia wymaga również fakt, iż polskie przepisy w omawianym zakresie są jednymi z najbardziej restrykcyjnych w Unii Europejskiej, a w wielu krajach członkowskich tamtejsze prawodawstwo nie określa nawet norm dopuszczalnych ubytków, które są wskazywane przez urzędy celne na podstawie zaistniałego stanu faktycznego, a nieodwracalnie utracony ze względu na właściwości fizyko-chemiczne lub pod działaniem siły wyższej alkohol nie jest opodatkowany. W Załączniku 1 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 2003 r. w sprawie wysokości norm maksymalnych dopuszczalnych ubytków (niedoborów) wybranych wyrobów akcyzowych w pkt IX ust. 1 pkt 2 ustalona została wysokość maksymalnych dopuszczalnych ubytków w cysternach kolejowych na poziomie 0,01% za każdy dzień przewozu, przy jednoczesnym zapisie w pkt 4, zgodnie z którym: „Jeżeli przy odbiorze przesyłki spirytusu, dokonywanym przy udziale pracownika szczególnego nadzoru podatkowego, zostanie stwierdzone, że naczynia ze spirytusem nie zostały uszkodzone, a nałożone przy wysyłce spirytusu przez pracownika szczególnego nadzoru podatkowego urzędowe zabezpieczenia nie zostały naruszone, to ubytku spirytusu przekraczającego normy ustalone w ust. 1, 2 i 3 nie uważa się za nadmierny.” Obecnie obowiązujące rozporządzenie z dnia 24 lutego 2009 r. w sprawie maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków i dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 32, poz. 242) nie uwzględnia tego zapisu pomimo, że załadunek i rozładunek następuje w obecności funkcjonariuszy właściwego urzędu celnego, a na cysterny kolejowe nakładane są zabezpieczenia urzędowe (plomby). Pomimo, że nienaruszone zabezpieczenia wykluczają znamiona dokonania przestępstwa, a więc spełnione są wymagania wymienione w art. 30 ust 3 ustawy o podatku akcyzowym: „Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. pkt. 20, powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem, że podatnik wykaże

zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia." W konsekwencji, uczciwie i rzetelnie postępujący przedsiębiorcy w sposób niezасłużony są obligowani koniecznością zapłaćenia podatku akcyzowego w wysokości stawki określonej dla alkoholu spożywczego (!) od każdego litra ponadnormatywnego ubytku bioetanolu paliwowego, która to z kolei istotnie przewyższa samą jego cenę. Należy jednocześnie zwrócić uwagę, że nie są uwzględniane nadwyżki, które mogłyby w określonym przedziale czasowym niwelować powstałe ubytki. Zgodnie z art. 85 ust. 4 ustawy akcyzowej, naczelnik urzędu celnego ustalając normy ubytków powinien brać pod uwagę m.in. warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku oraz specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych. Praktyka w tym zakresie prowadzi do wniosku, że powyższe w istocie nie ma miejsca, a jedyną okolicznością towarzyszącą w większości przypadków są normy dopuszczalnych ubytków określone w stosownym rozporządzeniu Ministra Finansów. W tym kontekście podkreślenia wymaga litera Dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską oraz wszystkie opinie Parlamentu Europejskiego i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, której pkt 9 preambuły stanowi: „ponieważ akcyza jest podatkiem od konsumpcji pewnych wyrobów, nie powinna być pobierana w przypadku wyrobów akcyzowych, które w pewnych okolicznościach uległy zniszczeniu lub zostały nieodwracalnie utracone.” Z kolei w rozdziale II „Obowiązek podatkowy, zwrot, zwolnienie” art. 7 ust. 4 literalnie wskazuje, że „za dopuszczenie do konsumpcji nie uważa się całkowitego zniszczenia ani nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli zniszczenie lub utrata wynikają z właściwości tych wyrobów, nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej lub wynikających z zezwolenia udzielonego przez właściwe organy państwa członkowskiego”.

- 2) zmiana zasad umożliwiających stosowanie niższego poziomu zabezpieczenia akcyzowego w odniesieniu do przedsiębiorstw prowadzących działalność wytwórczą alkoholu etylowego na cele paliwowe.

Propozycja:

Wprowadzenie przepisów umożliwiających stosowanie niższego poziomu zabezpieczenia akcyzowego w odniesieniu do bioetanolu w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych przemieszczanego do innego składu podatkowego na terytorium kraju z przeznaczeniem do wytwarzania przez jego odbiorcę paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Obecnie obowiązujące przepisy przewidują ryczałtową formę składania zabezpieczenia akcyzowego dla alkoholu etylowego odwodnionego skażonego benzyną wyprodukowanego z surowców rolniczych wyprawianego ze składu podatkowego przez podmiot, który dokonał jego odwodnienia i przemieszczanego do innego składu podatkowego na terytorium kraju w celu dalszego przetworzenia przez jego odbiorcę jako biopaliwo lub paliwo ciekłe. Powyższe podyktowane jest, zgodnie z prezentowanym przez Ministerstwo Finansów stanowiskiem, „z uwagi na oczywisty fakt, że odwodniony alkohol etylowy nieskażony mógłby być wykorzystywany do celów spożywczych”, dlatego możliwość jego przemieszczania z zastosowaniem niższego zabezpieczenia akcyzowego może być rozważana jedynie pod warunkiem wcześniejszego jego skażenia uniemożliwiającego takie wykorzystanie. Z kolei intencją przepisu uzależniającego możliwość złożenia ryczałtowego zabezpieczenia akcyzowego od uprzedniego skażenia bioetanolu benzyną było ułatwienie producentom przemieszczania bioetanolu przeznaczonego do dalszego przetworzenia do celów napędowych. Podkreślenia wymaga w tym kontekście fakt, że wytwórcy nie dokonują skażenia bioetanolu benzyną, ponieważ czynność tego rodzaju powoduje, że produkt taki przestanie być biokomponentem w

rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych i nie mógłby w związku z tym zostać zużyty w ramach realizacji Narodowych Celów Wskaźnikowych, jak również nie będzie komplementarny z wymaganiami jakościowymi dla bioetanolu określonymi w odrębnych przepisach. Potwierdza to wprost interpretacja Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z którą „dodanie benzyny do bioetanolu wyklucza możliwość stosowania go jako biokomponentu”. To wszystko powoduje, że przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 sierpnia 2010 r. w sprawie określenia przypadków, w których stosuje się niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego, przypadków i warunków, w których obciążenie zabezpieczenia generalnego lub zwolnienie go z tego obciążenia odnotowuje podmiot obowiązany do jego złożenia, oraz przypadków których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego (Dz. U. 157 z 2010 r. Poz. 1059) pozostają w odniesieniu do bioetanolu jedynie martwą literą prawa. W przypadku gorzelnii rolniczych skażenie spirytusu nie jest już jednak konieczne choć kod CN produktu jak i pochodzenie surowcowe są takie same.

- 3) zmiana zasad stosowania zwolnienia z podatku akcyzowego w odniesieniu do alkoholu etylowego całkowicie skażonego w celu wyrównania warunków prowadzenia działalności wytwórczej w tym obszarze w Polsce i innych krajach Unii Europejskiej;

Propozycja:

Każde rozwiązanie ukierunkowane na zrównanie szans rynkowych krajowych producentów skażonego alkoholu etylowego w stosunku do podmiotów z innych państw członkowskich jest niezwykle pożądane i oczekiwane przez polskie przedsiębiorstwa. Obecnie obowiązująca wykładnia przepisów wspólnotowych i ich praktyczne stosowanie w Polsce spowodowało drastyczne ograniczenie produkcji krajowej na rzecz nabywanego wewnątrzspółnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego metodami zgłoszonymi przez te kraje.

Uzasadnienie proponowanego działania:

Z dniem 1 lipca 2013 r. Komisja Europejska dokonała zmiany rozporządzenia nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, ograniczając dotychczasową listę 40 dozwolonych metod skażenia do 24. W przypadku całkowitego skażenia dopuszczalne są jedynie procedura skażenia alkoholu etylowego przy wykorzystaniu europejskiej substancji skażającej (tzw. euroskażalnik) oraz dodatkowe procedury zgłoszone przez dany kraj i stosowane na jego terytorium. W ten sposób przepisy rozporządzenia wykonawczego KE nr 162/2013, o którym mowa, interpretuje Ministerstwo Finansów stwierdzając, że "zgodnie z literalnym brzmieniem rozporządzenia, z dniem 1 lipca 2013 r. na terytorium kraju produkcja alkoholu całkowicie skażonego może się odbywać jedynie z użyciem euroskażalnika lub metod skażenia zgłoszonych przez Polskę. Alkohol etylowy wyprodukowany na terytorium kraju po 1 lipca 2013 r. zawierający skażalniki inne niż euroskażalnik lub zgłoszone przez Polskę nie jest uznawany za alkohol całkowicie skażony dla celów stosowania zwolnienia od akcyzy." Podejście takie skutkuje zakłóceniem konkurencyjności dla polskich wytwórców alkoholu, pozwala ona bowiem wytwórcom z innych państw członkowskich wprowadzać do obrotu na polskim rynku alkohol skażony skażalnikami innymi niż euroskażalnik oraz skażalniki zgłoszone przez Polskę, co więcej bez żadnej kontroli ze strony służb celnych, co powoduje dodatkowo zagrożenia wynikające z tego faktu. Jedynie całkowite wyrównanie warunków prowadzenia działalności wytwórczej w tym obszarze może spowodować faktyczną poprawę ich obecnej sytuacji i umożliwić uczciwą konkurencję, zarówno na rynku krajowym jak i unijnym. Podkreślenia wymaga również fakt, że metody całkowitego skażenia zgłoszone przez Polskę są niekorzystne z punktu widzenia technologii produkcji powstających na ich bazie wyrobów.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY

1	Aktualny odpis KRS
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	

E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych
zgłoszenia dokonanego dnia
(podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)**

F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE

Imię i nazwisko	Data	Podpis
Adam Stępień	09.09.2014	

G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAŃ

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia

(podpis)